

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת המינהלית: תל אביב, רחוב גורדון 3, ס"פ. 03-232262/314. תאריך: 136. העורך: הראשי: אורי אבנרי • עורכת-בנית: יוסי שנק • רכז מערכת: שלמה פרנקל • עורכי ביתוב: תמי מצפוביץ ונחירא נוימן • גל מי מערכת: זיון צפריר וענת סרנסומי • ראש המינהל: אברהם פישוק • מחלקת המדע: רפי זכרוני • המד"ע: "העולם הזה" כ"מ • חדש: "תרפום החדש" כ"מ • תל אביב • הפצה: "גד" כ"מ

קיא קי

יצא נגד ההפצצות ללא-אבחנה בצור, ולי אחר מכן בכיירות? מי הרים את קולו נגד החרבת מחנות הפליטים בדרום לבנון? מי חשף את האמת של שתילה וצברה, כשזו הגיעה לידיעתו?

אני קובע כי הענקת פרס כלשהו לעי תונות הישראלית בכללותה, ללא אבחנה בין מלחכי-הפינכה ובין העיתונאים ההגוי נים, היא מעשה בלתי-מוסרי. הרוב המכר ריע של עורכי-העיתונים לא נמנה עם הרשימה המפוארת. האם ייתן להם פרס על התנהגותם? האם ניתן פרס למסיתים נגד אנשי-השלום, שהפגינו נגד המילחמה בעודה בעיצומה? האם ניתן פרס לכל הפטריוטים המזוייפים. קוראיה-היחיד, ש שלחו את זולתם למות? הכבוד למי שמגיע לו הכבוד. הבו למי שמגיע הבו.

פרצתי בצחוק מר כאשר שמעתי כי מוסד עיתונאי בפנילנד מציע להעניק לעיתונות הישראלית בכללותה את פרס עט הזהב מטעם מוסד עיתונאי בינלאומי, על אומץ-ליבה במילחמת-הלבנון. אם מגיע לעיתונות הישראלית בכל-ליתה פרס כלשהו על פעילותה במילחמת-הלבנון, הרי זה עיסור-הפחדנות, אותי החנופה או פרס-המחמד. יש להבחין היטב בין כמה עיתונאים ועיתונאים, שאכן הצטיינו במשך המיל-חמה, ושגילו אומץ-לב ותושיה, ובין העוה הגדולה של מלחכי-הפינכה, העיתור נאימטעם ומשרתי-האדונים. על כל עיר-תונאי הנון ואמץ אחד היו עשרה עיתור נאים מן הסוג השני — במיקרה הטוב ביותר.

אגדה שהתנפצה

ודנים של איזוביה-הקיר כדין הארוים. הגיע לידי דו"ח על מחקר חשוב שערך פרופסור לעיתונות באמריקה, שבתן את התנהגות כליה-התיקשורת האמריקאיים ב-מילחמת-הלבנון. הוא ערך את המחקר לאור הטענות הקולניות האומרות כי העיר תונות האמריקאית גרמה עוול לישראל וסיקרה את המילחמה מתוך גומה אנטי ישראלית או אף אנטי-שמית. הפרופסור, שבדק לעומקו ולפרטיו את כל הסיקור של העיתונים העיקריים ורשי-תות-הטלוויזיה בחודשי המילחמה, הגיע למסקנות שונות לגמרי. בראשית המילחמה, כך הוכח, הצליחה ממשלת-ישראל להוביל את כליה-התיק-שורת האמריקאיים באף, וזו שרתה את מטרותיה בדיוק כמו העיתונות הישראלית, ואף יותר. הפלישה תוארה כ"תגמול", השקרים של הממשלה הודפסו כעובדות נאמנות, התמונה של מהלך הקרבות היתה יזווייפת.

רק במהלך המילחמה, כאשר התפכח הציבור הישראלי, התפכחו גם כליה-התיק-שורת האמריקאיים. אי-אפשר היה עוד להתכחש לזוועות, הדיווחים משדה-המערב כה, שתיארו את המחיר הנורא של הפלוי שה, אשר ההצדקה לה התרופפה יותר ויותר, הביאו לשינוי. אולם מכונת-התעי-מולה של ממשלת-ביגון לא נחה אף רגע, והאמת המלאה גנוזה בארצות-הברית עד עצם היום הזה.

גם לעיתונאים האמריקאיים, יחד עם רשתות-הטלוויזיה, לא הייתי מעניק שום פרס על התנהגותם במילחמה זו. הם הצטיינו בה פחות מאשר במילחמת ויאטר נאם — וגם שם היו רק אמצעים מעטים בלתי-נרתעת, החושפת את האמת. בציבור העיתונאים, כמו בכל ציבור, מעטים הנאיבים האמצעים, המוכנים ללכת בראש ולהסתכן, תוך מילוי חובתם לחשוף את האמת, כל האמת ורק את האמת. עליהם רובצת, משום כך, חובה כפולה.

רשימת הכבוד

אפשר לחלק את העיתונאים ההגונים והאמציים לשלושה סוגים עיקריים: אותם שהתנגדו למילחמה למן הרגע הראשון, שחשפו את השקר של 40 הקילומטרים, שהתריעו נגד מזימות אריאל שרון, אם מגיע פרס אמיתי לעיר תונאים בישראל, הרי הוא מגיע לאלה, אותם שהתפכחו במהלך ה-מילחמה, יחד עם המוני ישראלים אחרים, ושהחלו לחשוף חלק מן האמת במשך הזמן. לרוב זה קרה להם אחרי ש-100 אלף ישראלים הגונים, וביניהם חילים רבים מאוד, הפגינו במרכז תל-אביב נגד המילחמה.

אותם שהרימו את קולם אחרי הטבח במחנות הפלסטין, יחד עם 400 אלף ישראלים שהפגינו למען הקמת ועדת-החקירה. עיתונאים רבים, בכל כליה-התיקשורת, יכולים למצוא את מקומם באחד משלושת הסוגים האלה, וכל הכבוד להם. אולם הם היו מיעוט בציבור-העיתונאים, וגם בכל אחד מכלי-התיקשורת (להוציא שבוך עון זה, כמובן, שהתייצב כולו נגד המיל-חמה עוד לפני שהחלה).

אולם בסך-הכל היתה העיתונות הישר-אלית מכשיר בידי הממשלה לשיטת-מח הציבור, בדיוק כמו האופוזיציה הנאמנה (לבגין) בכנסת. כשם ששימעון פרס ושות' הצביעו בעד המילחמה, וכך נתנו את ידם לשיגור מיטב צעירינו למות על סמך טענה שקרית (השקר התגלה השבוע בכל מערומי, כאשר הוכח מלה לכל ספק כי הממשלה לא הורחה לצה"ל לשמור על תחום של 40 קילומטרים), כך עשו גם העיתונאים.

מי מן העיתונאים העז לגלות בשעתו כי הפצת-הרצח על בירות ב-4 ביוני, בתגובה על מעשה-טרור שלא בוצע כלל על-ידי אש"ף, נועד לכפות על, המחבלים לעשות מעשה שימשם תירוץ למיל-חמה, אשר עליה הוחלט עשרה ימים קמה, מי העז לגלות שמהלך עשרה ימים הביטחון והרמטכ"ל בזמן המילחמה, ש-הביאו לתבוסה של סולטאן-יעקוב? מי

כתבת העשר הקיצי:

הכגישה ההיסטורית

שלושה שבועות לפני כינוס הפרס למנט הפלסטין החלים יאסר ערפאת, יו"ר אש"ף, להפוך את המגעים עם המועצה לשלום ישראל-פלסטין לרישמיים ופומביים. אורי אבנרי מרואח.

8

כתבת העשר האחור:

בחורה עלא ניפק!

דוגמנית-העצמרת תמי-כך-עמי משור חתה עם העולם הזה על ילדותה ברמלה, עבודתה, יח"פיה עם אולסי פרי, ומגלה: "הוריי מתים שאתחתן עם אולסי!"

31

היעד:

המצודה

פעורת חנופה, כיכורים וי פילוס מארגונים, מקוה אריאל שרון לכבוש את מצודת זאב. המיכשול ה-אפשרי ה-יחיד: מפ-קנות ועדת-החקירה.

13

מוכרים

בלבד!

הענתיו של הדר מאיר חת היו רק תירוץ. ה-חששות מפני מפולת ב-בורסה הפכו לבולה וה-פטיכולוגיה של העדר חגגה את ניצחונה.

70

מישרה

תאורת קולות

מערכת הבחירות בליש כת עורכי-הדין הולידה גל שמועות: תמורת הפ-כס קואליציוני ניתן ל-השיג מקום בכית-המיש-פס המחוזי.

14

מוכיל

מפונק

בחדש שבו פורסמו מימדי העוני בישראל, עסק אה-רון דוברת, מנכ"ל ה-קונצרן הענק כלל, במיש-חקי ברונז. הסיבה: משכורתו החודשית.

9

לב דיזוגוף

דיזוגוף סנטר, שרבים מי-הרו לקבור ולהספיד אותו, הפתיע. הוא הפך למרכז מיסחרי ותרבותי שוקק חיים ב-ליבה של תל-אביב.

51

ריב על סוויטה מלכותית

חזר אהרון פייקס מאשים את צביקה פיק (בתמונה) ואת אמר-גנו שהם חידרו אחרי חברתו, עירית בזקא, וכשלא נענתה להס-— סירבו לשלם את חשבון המלון שלו.

68

בית-מישכמ מסומם

ענני אבקת הרואין כיסו את אולם כתי-המישכמ שבו נערך מישפטם של מכרחי פמים. המוני סקרנים נכנסו לאולם כדי ליהנות מהאבקה הלבנה על השכון הבית, ועורכת-הדין קיבלה כאב-ראש.

67

צייד בינלאומי

הצייר הישראלי שאול נמרי, שזכה בהצלחה מרשימה ב-ארצות-הברית, מספר על עבו-דחו בני-יורק, על שאיפותיו ותוכניתו ל-עתי.ד.

43

מספרה חנים

מה עושים כשלא רוצים להוציא הון עתק ולבזבז שעות יקרות ומרגיזות במיספרה? איך משנים תיסרוקת ומחליטים חד-מית בבית, חנים אין כסף? כתבת-האופנה של העולם הזה מדגימה.

40

מדורים קבועים:

49	זה וגם זה	4
	נמר של נייר — מרגרט דראבל,	5
54	יעקב הורוביץ ואחרים	16
56	זה היה העולם הזה שהיה	18
59	שירור	21
60	מיבחר שירורים	22
	מה הם אומרים — עירית חצור,	24
	אורי גורדון, רוני מילוג, עמיקם	28
62	שפירא, רפי נלסון ושלומית אמיר	35
64	קולנוע	38
70	אתה והשקד	40
74	ספורט	44
	עזרים קטן — ברית-המועצות,	44
73	סעודיה, הודו וצרפת	46

	תשקיף	
	כמדינה	
	אנשים	
	כדונים	
	השכון עובר ושב — הרפס	
	מפלסטלינה	
	מיכתבים	
	תשבצות	
	הורוסקופ — מזל דלי	
	אנשים בעולם	
	ליחות ישראל — במערב הפרוע	
	חקן ראווה	
	רחל המרחלת	
	די לה 17	

מני מני